

Sat Chit Anand # 14 vraag 1 en 3

Waarheid, bewustzijn, beminnelijkheid.

Spirituele zwangerschap.

28 november 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Vaak voel ik deze dagen alsof ik in verwachting ben. Het is geen bezwaarlijke last. Het voelt eerder als een gewichtsloos, zich uitbreidend iets in mijn buik en borst. Het is een erg vreemde sensatie voor een man. Ik vertoon nog geen enkel teken van zwangerschap – mijn buik is nog steeds zo vlak als gewoonlijk maar ik heb me nu blootgegeven. En er is geen heilige geest om de schuld aan te geven en ik ben zeker niet de heilige maagd.

Geliefde meester, wat is het waarmee ik in verwachting ben? Bent u het?

Premda, ik hoop dat ik het ben. In feite moet elke discipel tot dit stadium komen waarin hij zich bijna zwanger voelt van het goddelijke. Het is een spirituele zwangerschap. Maar omdat we te veel geïdentificeerd zijn met het lichaam, kan het zelfs lijken alsof ook het lichaam in verwachting is. Maar iets is er in je aan het groeien. Het maakt geen deel uit van het lichaam, je hoeft er niet de Maagd Maria voor te zijn. En natuurlijk zijn de heilige geesten niet langer beschikbaar, alleen onheilige geesten – er zijn er een paar: een woont er bij Anando, een ander is bij de Vipassana galerij gevonden. Maar het zijn allemaal onheilige geesten, ze doen geen heilige dingen. Dus je hoeft je geen zorgen om hen te maken. Bovendien is zelfs de heilige geest tot nu toe niet tot een wonder in staat geweest, om een man zwanger te maken. Het zou goed passen bij de Christelijke ideologie als Jozef, in de plaats van Maria zwanger was geraakt. Dat zou een groot wonder geweest zijn. Een Maagd Maria, een arm meisje, dat zwanger wordt – is geen groot wonder, iedereen kan het doen.

Maar de discipel, Premda, gaat zeker door een fase van onmetelijke waarde en schoonheid heen. En iets transcendentails, iets meer dan je ooit over jezelf hebt gedacht, iets voorbij de greep van de mind is binnenin jou aan het groeien. Dit is de lotus waar ik je over heb gesproken. Dit is het bloesemen wat een man of vrouw naar de ultieme openheid voor het onbekende, onkenbare, onuitsprekbare brengt. In zekere zin word je door deze zwangerschap opnieuw geboren. Je geeft geboorte aan je eigen authentieke zelf wat tot nu toe slechts een zaadje was. Maar het zaadje verlangt ernaar om een bloem te worden. En onderweg erheen zul je iets voelen wat erg op zwangerschap lijkt. Je zult je licht voelen – je zult je niet zwaar voelen zoals zwangere vrouwen – omdat het niet iets materieels is wat er in jou groeit. Het is iets spiritueels, niet materieel wat binnenin jou opengaat. Het zal je meer en meer licht brengen, je meer en meer ontketenen, meer en meer vrij maken.

Meditierenden hebben de eeuwen door gevoeld dat ze in diepe meditatie plotseling voelen alsof ze alle gewicht verloren hebben, alsof de zwaartekracht niet meer op hen werkt. En op een bepaalde manier is dat juist. Het functioneert niet meer op hun spirituele wezen. Je spirituele zijn is niet stoffelijk. Vandaar dat de zwaartekracht er geen vat op heeft. En gewicht ontstaat vanwege de zwaartekracht en de werking daarvan.

Jij hebt geen gewicht, zelfs jouw lichaam heeft geen gewicht. Gewicht is een normale naam voor een wetenschappelijk feit en het wetenschappelijk feit is de zwaartekracht op de aarde. Jij wordt door die kracht getrokken. Het is goed voor je – anders zou je als een ballon zijn die omhooggaat en je zou er niet achter kunnen komen hoe je terug op de aarde moet komen.

Het overkomt astronauten wanneer ze voorbij het zwaartekrachtveld komen. Het zwaartekrachtveld van de aarde is tweehonderd mijl rondom de aarde. Op het ogenblik dat de raket de tweehonderd mijl voorbijgaat, gebeuren er de vreemdste ervaringen voor de astronauten. Ze verliezen plotseling al hun gewicht, als ze niet met hun riemen vast zitten, gaan ze binnenin de raket zweven, net als vogels. Zelfs vogels voelen de zwaartekracht, vandaar dat ze moe worden. Ze kunnen alleen maar een bepaalde tijd vliegen. Dan moeten ze rusten.

Maar de astronauten in de raket ondergaan geen zwaartekracht. Als de astronauten op de maan zijn geland, krijgen ze een andere heel vreemde ervaring: omdat de maan slechts een achtste van de zwaartekracht op aarde heeft -ze is acht keer kleiner dan de aarde- is haar trekkracht ook acht keer kleiner en voelen dus de astronauten zich erg licht, niet zo licht als zij zich op weg naar de maan voelden, maar toch acht keer minder.

Als je tachtig kilo weegt, voel je slechts tien kilo. En omdat de astronaut acht keer minder gewicht voelt, kan hij acht keer zo ver springen. Hij kan eenvoudig over huizen heen springen, gewoon van de ene straat in de andere straat. Hij kan zonder moeite op jouw terras springen. Dat is geen probleem, want het is slechts de trekkracht van de aarde die hem verhindert.

Hij moet erg voorzichtig lopen op de maan. Hij is bang omdat hij zich zo licht voelt. Als hetzelfde gebeurt als wat onderweg gebeurde – in de capsule – dan is hij er geweest. Onderweg, tussen de maan en de aarde, was hij in staat om uit de raket te gaan, kon hij om de raket heen zweven. Onmetelijke ervaringen, maar ze zijn nog steeds lichamelijk.

Maar als jouw spirituele wezen binnenin je begint te groeien, of begint binnen jouw zicht te geraken – een verre visie van een bergtop, bedekt met eeuwige sneeuw – kun je plotseling beginnen, zelfs van ver weg, een bepaalde koelte te voelen en een bepaald oer iets en een zekere eeuwigheid. Wanneer je meer bewust wordt, Premda, van je innerlijke wezen, zal het lijken, zoals nu, alsof je in verwachting bent. Je zult zien dat je niet zwanger bent van iemand anders, maar dat jouw eigen potentieel, jouw eigen ultieme mogelijkheid, probeert zijn bladeren te ontvouwen.

Je hebt vast wel beelden van Gautam Boeddha gezien ... altijd gezeten op een lotusbloem. In het Oosten, is de lotus altijd als het symbool van uiterste bloei gezien, omdat er geen andere bloem zo groot is en zo mooi en zo symbolisch betekenisvol. De lotus groeit in de modder, vieze modder. Dat is een van de overeenkomsten: jouw lichaam is niets dan vieze modder, en de lotus groeit in vieze modder. De lotus komt tevoorschijn uit het water en zijn bladeren zijn zo zijdeachtig dat het water ze niet kan raken. Ze blijven altijd onberoerd door water. Zelfs dauwdruppels gaan op de bladeren van de lotus liggen in de nacht – vooral in de winter – en in de ochtend kun je zien dat de dauwdruppel nog steeds op de lotus zit, maar de lotus is niet nat. De dauwdruppel en de lotus zijn nog steeds gescheiden. En al gauw een kleine bries ... en de dauwdruppel begint van de lotusbladeren en de kroonbladeren af te glijden. Dat is het tweede symbool voor een spiritueel mens die in de wereld leeft: net als een lotusbloem wordt hij niet door de wereld geraakt, zoals de lotusbloem niet door het water wordt beroerd waarin hij groeit, waarin hij leeft, waarin hij sterft – maar er onberoerd door blijft.

Deze twee dingen: het groeien in de vieze modder, groeien voorbij de vieze modder en het water, en er toch niet door worden geraakt .... Dat is de essentiële kwaliteit van een sannyasin: in de wereld zijn, maar niet van de wereld. In de wereld zijn, maar de wereld niet toestaan je zelfs maar te raken.

De authentieke sannyasin ontvlucht de wereld niet. Hij is geen lafaard. Maar in het verleden werden lafaards ongelukkigerwijs sannyasins en ze gaven de hele spirituele regeneratie van de mens een slechte naam. Lafaards vonden het erg rationeel dat ze de wereld achterlieten, omdat de wereld je slecht maakt. Maar de wereld bederft je alleen als jij te bederven bent, de wereld bederft je omdat jij bereid bent om te worden bedorven, in feite, hunker je om bedorven te worden. Als jij niet bereid bent om te worden bedorven, kan niemand jou bederven.

Deze lafaards creëren een vreemde situatie voor de toekomstige mensheid – voor jou, voor iedereen. Ze creëerden een soort kloof tussen de gewone wereld en zichzelf. Zij waren spirituele wezens, omdat ze de gewone wereldse omgeving verlieten en naar de Himalaya trokken of naar de bossen of naar een woestijn.

Maar in werkelijkheid trokken ze weg van een situatie waar ze bang voor waren. Ze wisten dat ze bedorven zouden worden als ze in de wereld bleven. Ze waren zich heel goed bewust van hun neigingen: hun verlangens, hun lusten, hun hebzucht, hun boosheid, hun gewelddadigheid. Ze waren zich volledig bewust van het hele scala van dingen wat je spiritualiteit kan bederven, wat je tot diep in de modder neerhaalt.

Maar gewoon ontsnappen aan de werkelijkheid gaat je niet transformeren. Je kunt dertig jaar in de Himalaya gaan wonen en als je terug in de wereld komt zul je merken dat je dezelfde mens bent, met dezelfde hebzucht, met dezelfde ambitie, met dezelfde boosheid, met dezelfde lust. Misschien heb je in die dertig jaar te veel vergaard van alles wat je bang maakte. Je bent meer cerebraal seksueel dan je voorheen was geweest, want dertig jaar van onderdrukking gaat de seksuele energie ophopen en de seksuele dromen en de seksuele mind. En het zal zo'n grote kracht worden dat het boven je uit gaat. Het zal je gek maken.

En hetzelfde geldt voor alles wat lelijk is - de hebzucht, het verlangen naar macht, dominantie, boosheid, geweld. Onthoudt altijd één ding: wat ooit iemand heeft gedaan, daartoe ben jij ook in staat. Als iemand heeft vermoord, denk nooit dat jij er niet toe in staat bent. Als iemand zelfmoord heeft gepleegd, denk nooit ook maar een enkel ogenblik dat jij er niet toe in staat bent. Als iemand gek geworden is, voel je niet beter omdat jij niet gek geworden bent – jij draagt ook dezelfde mogelijkheid met je mee.

Maar net zoals we allemaal de mogelijkheden tot het kwade bezitten, zo bezitten we ook de mogelijkheden om een Gautam Boeddha te worden. Als één man in staat was om een Boeddha te worden, een verlicht mens, zou elk mens vanaf precies dat ogenblik moeten onthouden dat hij daar ook toe in staat is. Maar ongelukkigerwijs werd in het verleden het sannyasin zijn synoniem met het afstand doen van de wereld. Het was een erg lelijke en ongelukkige associatie.

Alles wat ik probeer is je te laten onthouden dat je een lotusbloem moet worden, niet een lafaard. Je moet in de wereld leven en toch op zo'n manier dat je er niet door wordt geraakt. Als iedereen afstand van de wereld wil doen, waar kun je dan nog heen? Als iedereen naar de Himalaya gaat, dan zullen er bussen heen gaan – zullen er theehuizen, restaurants nodig zijn. De hele handel zal daar zijn. En voor al die mensen zul je ook bioscopen en televisietoestellen en radio's nodig hebben. Elke sannyasin zijn eigen radio in zijn oor, diep in de Himalaya. Het zal gewoon stom zijn. Het hele idee is verkeerd. Waar kun je ontsnappen als iedereen daarheen gaat?

Je kunt het in het Westen zien gebeuren. Elk weekend is er op elk strand geen enkel stukje ruimte. Allerlei soorten lelijke lichamen vullen het hele mooie strand en ze doen dezelfde dingen die ze thuis deden: ze liggen dezelfde krant te lezen, bekijken dezelfde Playboy, luisteren naar dezelfde radio. En ze hebben acht uur gereden, bumper aan bumper – gekweld, geïrriteerd, geërgerd.

Het is erg moeilijk voor een bestuurder om niet boos te zijn. Als je zonder enige boosheid kunt rijden – vooral in Amerika – ben je een heilige. Net een paar dagen geleden hoorde ik dat mensen zijn begonnen wapens mee te nemen in hun auto, omdat er te veel verkeer is en toeteren niet helpt. Net een paar weken geleden werden er zes mensen doodgeschoten, gewoon omdat er een grens aan geduld zit. Jij gaat maar door met toeteren en de persoon voor je luistert niet - en het is zijn schuld niet, want er zit iemand vóór hem die niet luistert.

Duizenden auto's en de snelheid is terug naar de primitieve tijd. Nu gaat een ossenwagen in India sneller dan de beste auto in Amerika. Je kunt gaan lopen en dan ben je eerder op je bestemming dan wanneer je ging rijden.

Het maakte de mensen zo boos dat zes mensen waren doodgeschoten zonder dat het vijanden waren – het waren vreemden. En men werd bang dat dit zich gaat verspreiden. Vorige week hoorde ik op het nieuws dat miljoenen mensen wapens hebben gekocht, gewoon deze laatste weken. Het is de grootste verkoop van wapens ooit geweest.

En de overheid is losser geworden, is erg tolerant geworden. Ze waren eerst erg voorzichtig met het afgeven van vergunningen. Nu is het helemaal geen probleem meer. Iedereen kan wapens krijgen als hij geld heeft. En miljoenen mensen hebben wapens gekocht. Ze dragen hun wapens heel duidelijk zichtbaar voor de andere bestuurders – luister naar de claxon, of anders...

Veel verkeer, en waar ga je naar toe? Naar het strand – waarvoor? Om alleen te zijn? Om op zijn minst een keertje alleen te zijn, in het weekend op het strand te liggen en uit te rusten ... met het wapen. En acht of twaalf uur rijden en dan een uur uitrusten in die lelijke menigte – en dan terug naar huis, twaalf uur rijden.

Er gebeuren in de hele wereld meer ongelukken in het weekeinde dan op enige werkdag. Er worden meer mensen vermoord in het weekend dan op enige andere dag.

Meer mensen plegen zelfmoord in het weekend dan op enige andere dag. Werkdagen zijn vrediger. Maar wat is het probleem, dat iedereen de wereld achterlaat en naar het strand gaat ...?

Het is goed dat mensen de wereld niet vaarwelzeggen. Ze hebben naar allerlei soorten onderricht geluisterd. Een paar gekke mensen gingen naar de kloosters, een paar mensen gingen naar de Himalaya, maar slechts een kleine minderheid. De meeste mensen voelden zich een beetje schuldig en om die schuld te bedekken hebben zij die mensen vereerd die de wereld vaarwel hadden gezegd.

Maar ik leer je niet de wereld te verlaten. Ik leer je te verheugen in de wereld. Dit is een absoluut nieuwe methode, een nieuwe definitie van sannyas: geen afstand doen, maar je verheugen, en toch boven alles staan wat je omgeeft. Dit is je echte spirituele geboorte.

Premda, je bent zwanger van jouw eigen potentieel. Je bent in verwachting van jouw eigen nieuwe leven, nieuwe geboorte. Dit gaat iedereen overkomen. Het is iets om je gezegend door te voelen. Het is iets om te zingen en dansen en te vieren.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Is het waar dat vrouwen anders denken dan mannen? Of is het gewoon bijgeloof?

Milarepa, het is niet alleen maar bijgeloof. En het is mooi dat het niet alleen maar bijgeloof is. De wereld heeft variatie nodig. Denk je eens in – een wereld waar alleen maar mannen bestaan of een wereld waarin alleen vrouwen bestaan ... het zal een arme wereld zijn, erg arm. Man en vrouw zijn polariteiten. Het is tussen hen dat de wereld vol kleur en mooi wordt.

Ja, er zijn ook problemen. Bloemen komen niet alleen, ze komen ook met hun doornen. Dagen komen niet alleen, ze brengen nachten met zich mee.

Het bestaan gelooft in polariteiten. Het functioneert door wat Karl Marx de dialectiek noemt. Het is tussen polariteiten dat het hele bestaan zich ontwikkelt.

Vrouwen zijn meer intuïtief, meer instinctief. Als ze geen mediterende is zal ze alleen maar instinctief zijn. Ze denkt met haar lichaam. Ze is meer in het lichaam geworteld dan de man, ze is meer bewust van haar lichaam dan de man en het lichaam is onze hele ervaring van de voorbije evolutie van miljoenen jaren. De man is meer in de mind, meer intellectueel. Maar het intellect is een erg late ontwikkeling. Terwijl het instinct erg oud is en erg intens, is het intellect erg oppervlakkig en erg nieuw, erg kinderlijk.

Als de man meditatief wordt, zal hij het moeilijker vinden om van het intellect af te komen, omdat zijn hele opleiding en opvoeding gebaseerd is in de mind, in het intellect. En om een mediterende te zijn moet hij al wat hij weet laten varen.

Een vrouw kan makkelijker een mediterende worden, omdat de sprong van het instinct naar intuïtie erg eenvoudig is. De sprong van het intellect naar intuïtie is erg moeilijk. Maar ongelukkigerwijs is het de vrouw door de eeuwen heen niet toegestaan om te participeren in de wereld van meditatie. Ze is in feite door bijna alle religies geweigerd. De reden is duidelijk: omdat alle religies tegen het lichaam waren en de vrouw op het lichaam georiënteerd is. Door de vrouw te verwerpen waren ze in feite de lichamelijke oriëntatie aan het verwerpen. Ze waren allemaal tegen het lichaam. Al hun religieuze ideologieën waren intellectueel.

En een vrouw kan zeker niet in intellectuele activiteiten participeren. Ze voelt zich verveeld, ze denkt: "Wat blijft die man toch voor onzin bespreken terwijl er zoveel sappige dingen gebeuren?"

De man denkt dat de vrouw er alleen maar goed voor is om haar te gebruiken vanwege haar seksuele lichaam. Ze is niet goed voor enige intellectuele conversatie, of enige filosofische conversatie. Mannen en vrouwen weten allebei dat de ander een beetje buiten zinnen is. En allebei zijn ze het op dat punt eens.

Ik heb gehoord dat er wordt gezegd dat de man eerder dan de vrouw geschapen is om hem de tijd te geven een antwoord te bedenken op haar eerste vraag.

Mendel Kravitz staat naakt voor het open raam zijn ochtendgymnastiek te doen. Zijn vrouw komt de kamer binnen en roept uit, "Mendel, jij idioot! Doe de gordijnen dicht. Ik wil niet dat de burens denken dat ik om je geld met je ben getrouwd."

Absoluut een andere logica – die man zal er niet aan gedacht hebben.

De priester met een reputatie van donderpreken ging de parochie verlaten.

Een oude dame benadert hem en zegt, "Het spijt me dat u weggaat, Vader. Voordat u kwam wisten wij niet wat zonde was."

Een kater was net in de buurt komen wonen en alle andere katten waren heel benieuwd. Een van hen had de eerste afspraak. "Wel," riepen ze allen de volgende ochtend, "Hoe is het gegaan?"

"Een compleet verprutste avond," antwoordt het leuke katje. "Het enige waar hij over wilde praten was zijn operatie."

Er bestaat zeker een groot verschil tussen de manier van denken van mannen en vrouwen, zoals ze naar de dingen kijken. Maar het maakt het leven sappiger, geuriger. De wereld heeft allerlei soorten instrumenten nodig om een orkest te creëren. Alleen maar één soort muziekinstrument zal echt gaan vervelen. De vrouw is in het verleden niet gerespecteerd. Dat heeft de wereld in veel opzichten arm gemaakt, want de vrouw mocht geen uiting geven aan hoe zij de dingen ziet.

Ze wordt gedwongen om te denken als een man, zich te gedragen als een man, gewoon een schaduw van de man te zijn, maar niet zichzelf. Dit was iets absoluut lelijks en iets om te veroordelen. Ik veroordeel het onvoorwaardelijk. De vrouw moet haar manier toegestaan worden. Ze hoeft geen kopie van de man te zijn, ze hoeft niet te denken als een man. Ze moet denken als zichzelf, ze moet zichzelf zijn en dit zal de wereld een grotere polariteit geven.

En hoe verder de individualiteiten van man en vrouw uit elkaar zijn, hoe dieper de aantrekkingskracht tussen hen zal zijn. Ze moeten vreemdelingen voor elkaar zijn. Alleen dan kan hun liefde een vreugde zijn, een voortdurende ontdekking.

Maar de vrouw is de kop ingedrukt. Haar geheimen zijn vernietigd. Ze is gebruikt als een productiefabriek – niet de mensenrechten gegeven die fundamenteel zijn. En dat heeft de wereld vervelend gemaakt, lelijk. De man heeft in zo'n mate gedomineerd dat de hele geschiedenis alleen maar gevuld is met oorlogen. Als de vrouw evenveel gelegenheid tot groei was toegestaan, zou de wereld niet zoveel oorlogen hebben gezien. Want in elke oorlog is het de man die gedood wordt, maar is het de vrouw die lijdt. Het is makkelijk om gedood te worden, het is veel moeilijker om te lijden. De moeder lijdt vanwege haar zonen die gedood worden. De vrouw lijdt als haar geliefden gedood worden. De zuster lijdt als haar broers gedood worden. En haar angst zal haar leven lang voortduren. Voor hen die gedood worden is het een erg klein gebeuren. Het gebeurt in seconden – en je bent weg. Maar de vrouw heeft eeuwenlang gewoon geleden.

Geen vrouw wenst oorlog want zij is het ultieme slachtoffer. Het is de man die de oorlog creëert, het is de man die in die oorlog vecht, maar het is de vrouw die lijdt. De vrouw is de helft van de wereld – als deze helft ook toegestaan was iets te zeggen, zou de geschiedenis anders geweest zijn. Er is nog steeds tijd om de vrouw toe te staan zuiver zichzelf te zijn, onbedorven, zonder onderdrukking door de man. En we zullen een betere wereld hebben en een betere mensheid.

Milarepa, het is niet iets ongunstigs dat ze anders denken. Het is onmetelijk betekenisvol en iets om je intens over te verheugen. Maar de vrouw heeft haar hele vrijheid nodig. De wereld heeft te lang onder de dominantie van de man geleefd. Het is tijd dat de vrouw haar deel in de medezeggenschap heeft over alles wat er in de wereld gebeurt. Ze moet haar deel bijdragen, wat anders zal zijn dan dat van de man. En het zal een meer harmonieus geheel zijn dan we tot nu toe in hebben kunnen creëren. Het is een halve cirkel geweest. Er moet een hele cirkel van gemaakt worden. Het leven moet totaal worden - man en vrouw samen, die alles bijdragen aan de wereld waarmee ze geboren zijn: hun verschillende potentie, hun verschillende taal, hun verschillende manier van denken, zien, zijn.

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.